

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἡ Θεσσαλονίκη ἐκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Θέρμαι. Ὄταν ἡ Μακεδονικὴ δυναστεία ἤρξατο νὰ κατακτᾷ πάσας τὰς ἑλληνίδας χώρας, ἡ πόλις αὕτη ἔλαβε τὸ νέον αὐτῆς ὄνομα Θεσσαλονίκη, κατὰ τὸ ὄνομα ἀδελφῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ἧς ὁ συζυγὸς ἀνωκοδήμησε καὶ ἐκαλλώπισε τὸν τόπον. Πρὸ τῆς Θεμελιώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἦτο δυνάμει ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰλλυρίας, ὡς καὶ τῆς Μακεδονίας. Ἦτο μεγάλη πόλις, καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου μέχρι σήμερον, ὑπῆρξεν ἐμπορικὴ τάπη πόλις. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ὑπολογίζεται εἰς 12,220. Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλ. Ἐκκλησίας οἱ Χρονογράφοι λαλοῦσι περὶ αὐτῆς ὡς τῆς «Ὁρθοδόξου Πόλεως.»

περικειμέναις κατακτήσει, ἡ Νέα Ἀμστερδάμη μετονομάσθη Νέα Ἰόρκη, ἔχουσα ἐν ἔτει μὲν 1697 πληθυσμὸν 4.302 ψυχῶν ἐν δὲ τῷ 1784 ἔτει 23,714 καὶ νῦν 700,000. Κειμένη ἐπὶ πλωτοῦ ποταμοῦ 150 μίλια ἀπὸ τῆς θάλασσης, καὶ ἔχουσα λιμένα ἀσφαλῆ ἐν ᾧ πᾶν πλοῖον δύναται ἀσφαλῶς νὰ ἀγκυροβολήσῃ, οὕτως εἰπεῖν, ἡ κλεῖς τοῦ ἐμπορίου μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς. Ἡ ταχεῖα αὐτῆς πρόοδος ἤρξατο ἰδίως ἀπ' οὗτου ἀνεγνωρίσθη ὡς ἀνεξάρτητος. "Ἰστέ τα γιγαντικὰ βήματα ἐν τε τῇ ἐπιδόσει καὶ ταῖς ἐπιχειρήσεσιν αὐτῆς ἐγένοντο ἐν διαστήματι 30 μόνον ἐτῶν. Καὶ ἡ μὲν πρώτη γραμμὴ ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἰδρύθη μεταξὺ Λιβερπούλης καὶ Νέας Ἰόρκης ταύτης δὲ ἐπιτυχούσης, ταχέως παρόμοιοι γραμμαι ἰδρύθησαν καὶ ἐς ἀπασῶν τῶν Ἀτλαντικῶν πόλεων.

Ἡ Θεσσαλονίκη.

Η ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Ἡ ἀνύψωσις καὶ πρόοδος τῆς ἐμπορικῆς μητροπόλεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν δύναται νὰ συμπεριληφθῇ μεταξὺ τῶν θαυμάτων τῆς νέας ἱστορίας. Τὸ μέρος τοῦτο τῶν Ἀμερικανικῶν ἀκτῶν, τὸ περιλαμβάνον τὴν πόλιν τῆς Νέας Ἰόρκης, ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Σεβαστιανοῦ Καθότου ἐν ἔτει 1497. ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Ἑρρίκου Ζ'. Ὁ Ἑρρίκος Οὐδσων ἀνέπλευσε τὸν ποταμὸν, τὸν φέροντα τὸ ἐαυτοῦ ὄνομα, καὶ ἐκτίσεν οἰκίαν τινὰς ἐπὶ τῶν παρακειμένων ἀκτῶν ἐν ἔτει 1620, καλέσας ἅπασαν τὴν πέριξ χώραν Νέα Κάτω Χώρα· οἰκίτας δὲ πόλιν καὶ ἐπὶ τῆς νήσου, ἣν οἱ Ἰνδοὶ ὠνόμαζον Μαχβαντάνην, ἀπεκάλεσεν αὐτὴν Νέαν Ἀμστερδάμη.

Ὅτε δὲ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Κάρολος Β' παρέσχε τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰακώβῳ, Δουκὶ τῆς Ἰόρκης, τὴν Μάκρην νῆσον, τὸν Οὐδσόνιον ποταμὸν καὶ ἄλλας

Πρότερον ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων ὡς ἀδύνατος ὁ τῶν ἀτμοπλοίων πλοῦς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1819 καὶ ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1838 ἡ τόλμη ὑπερέβη τὴν ἐπιστήμην, καὶ ἤδη ἀτμόπλοια συνεχῶς πλέουσιν εἰς Ἀμερικὴν ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πόλεων. Τὸ πρῶτον ἐν ἔτει 1819 ἐκ Σαβαννάης ἀναχωρήσαν ἀτμόπλοιο ἐξῆλθεν ἀσφαλῶς εἰς Λιβερπούλην, ὁμοίως καὶ τὸ δευτέρον ἐν ἔτει 1833, «ὁ βασιλικὸς Γουλιέλμος», ἀπὸ πλεῦσαν ἐκ Κουεβέκης, ἀγκυροβόλησε σὺν ἐν τῷ λιμένι τοῦ Λονδίνου. Ἀλλὰ τὰ ταξείδια ταῦτα δὲν ἠδύναντο νὰ πείσωσιν ἔτι τοὺς ἐπιστήμονας, μέχρις οὗ ἡ ἐκ Νέας Ἰόρκης εἰς Λιβερπούλην ἀριεὶς τοῦ ἀτμοπλοίου «ὁ Μέγας Δυτικὸς» ἐν ἔτει 1838, ἔλυσε τὸ δυσχερὲς τῇ ναυτιλίᾳ πρόβλημα· καὶ ἐκτοτε ἡ Νέα Ἰόρκη, συνδεδεμένη διὰ σιδηροδρόμων καὶ τηλεγράφων μετὰ τῶν κυριωτέρων ἐπαρχιῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, κατέστη ὁ λιμὴν, ἐνθα συσσωρεύονται καὶ